

TRUDOVIKKI SEKIN

Aikakauslehti „Zavety”¹⁰⁵ on kaikkein narodnikkilaisin, *vasemmistonarodnikkilainen* julkaisu, johon itse hra Tshernov kirjoittaa. Se on sitä paitsi paksu, vakava aikakausjulkaisu. Jos mistä, niin juuri siitä voi löytää selityksen kuuluisalle „työperusteelle”, josta kaikki trudovikit, kaikki narodnikit ja muun muassa kaikki „eserrät” puhuvat.

Eräät henkilöt uskottelevat jopa sellaistaakin, että „työperuste” on sosialistinen peruste ja että „työperusteen” teoreetikot ovat myös sosialisteja.

Katsokaamme, kuinka eräs „vasemmistonarodnikki”, hra S. Zak, joka on erikoisesti tutkinut kysymystä teollisuuskapitalismista, järkeilee „*omaa työhön perustuvasta*” teollisuudesta.

Hra S. Zak erottaa kolme lajia teollisuutta: 1) „omaa työhön perustuva”, 2) omaan työhön perustuvan ja kapitalistisen teollisuuden „välimuoto” sekä 3) kapitalistinen teollisuus. Kapitalistiseen teollisuuteen hän laskee kuuluviksi tuotantolaitokset, joissa on työläisiä enemmän kuin 50, välimuotoon ne liikeyritykset, joissa on 11—50 työläistä; *omaa työhön perustuvaan* — ne, joissa on korkeintaan 10 työläistä.

Minkä tähden viimeksi mainitut yritykset ovat sitten „omaa työhön perustuvia”? Sen tähden, nähkääs, että „niin kauan kuin tuotantolaitoksilla ei ole vähintään yhtä konttoripalvelijaa ja keskimäärin yhtä teknikkoa jokaista laitosta kohden, niin kauan ei kannata puhuakaan niiden kapitalistisesta luonteesta”.

Siinä on teoria, joka sopii puolisivistyneelle konttoristille, muttei kirjailijalle, joka haluaa käydä sosialistista

Niin kauan kuin hra Zak ja muut narodnikit eivät ole keksineet „*omaa*”, uutta aitovenäläistä poliittista taloustiedettä, me pysymme sillä vanhalla katsantokannalla, että kapitalismiksi nimitetään *tavaratuotantoa*, joka muuttaa *työvoiman* tavaraksi.

Tämähän on perustotuuksia, joita on häpeä olla tietämättä. Sanoissa herrat narodnikit ovat Marxin teorian kannalla, porvarillisen poliittisen taloustieteen vihollisia. Mutta todellisuudessa he esittävät yleisölle sellaisen mitä alhaisimman pieneläjän katsomuksia, joka ei ole oppinut mitään, vaan toistelee porvarillisten lauseparsien katkelmia: jos muka on olemassa „konttori”, niin silloin on kysymyksessä kapitalisti. Mutta koska talouteni on pientä, niin mikä kapitalisti minä olen, minähän olen raataja!

Tällaisten katsomusten puolustaminen painetussa sanassa on samaa kuin poliittisen taloustieteen kieltäminen ja sivistymättömyyden puolustaminen.

Kapitalisteja on pieniä ja suuria, tyhmiä ja viisaita, mutta ei se ole kapitalismin suhteen määräävää, vaan määräävänä on *tavarain* tuotanto ja palkkatyön käyttö.

Narodnikkimme pitää „omaan työhön perustuvan” talouden tunnusmerkkinä vielä sitä, että isännän perheen jäsenet osallistuvat työhön. Jokainen poliittisen taloustieteen alkeet tunteva tietää kuitenkin, että tuo on *pikkuporvarillisen* talouden tunnusmerkki. Pikkuporvariston kaunisteleminen nimittämällä sen taloutta „omaan työhön perustuvaksi” osoittaa, ettei omata käsitystäkään sosialismista.

Tässä hra Zakin itsensä esittämät numerot. 100 tuotantolaitosta kohti tulee isännän perheen jäseniä suunnilleen: 1) laitoksissa, joissa on korkeintaan 3 työläistä, 28 henkeä; 2) laitoksissa, joissa on 4—5 työläistä, 34 henkeä; 3) laitoksissa, joissa on 6—10 työläistä, 22 henkeä.

Eikö tuo „uusi narodnikkimme” olekin ovela? Hän itse esittää numerotietoja, joiden mukaan palkkatyö on *vallitsevana*, ja nimittää talouksia „omaan työhön perustuviksi”!!

Hra Zak hyppää yksien teollisuustilastojen tiedoista toisten tilastojen esittämiin tietoihin ollen haltioissaan siitä, miten „paljon” on „työätekeviä” isäntiä, ja uskotellen, että tämä todistaa „ortodoksisen (s.o. oikeaoppisen — näin narodnikit pilkallaan nimittävät Marxin oppia) teorian

kestämättömyyttä". Esitämme täydelliset tiedot Saksan teollisuustilastoista, joihin hra Zak ensi sijassa viittaa. Otamme teollisuuden sanan laajassa mielessä, kauppa ja kulkulaitos mukaanluettuna.

Tuotantolaitosten ryhmät:	Laitosten luku (tuhansittain)	Prosentissa	Lukumäärä miljoonissa:					
			Työläisiä	Prosentissa	Hevosvoimaa	Prosentissa	Kilowatteja	Prosentissa
Yksinyrittäjät	1.452	44,4	1,4	10,1	—	—	—	—
Pienet (2—5 työl.).....	1.524	46,7	3,8	26,2	0,7	7,4	0,1	7,1
Keskisuuret (6—50 työl.)	259	8,0	3,5	24,3	1,5	17,3	0,2	15,7
Suuret (51 tai enemmän)	31	0,9	5,7	39,4	6,6	75,3	1,2	77,2
<i>Yhteensä</i>	3.266	100	14,4	100	8,8	100	1,5	100

Tutkikaapa tarkemmin tätä teollisuuskapitalismin kuvaa. Yksinyrittäjiä, pikkuporvareita, on sangen „paljon”: *puolitoista miljoonaa*. Entä mikä *osuus* heillä on tuotannossa? *Kymmenesosa* työläisistä eikä *yhtään* konetta, ei höyry- eikä sähkökonetta!!

Entä suurkapitalisteja? *Sadasosa* kaikista liikeyrityksistä, ja niissä miltei $\frac{2}{5}$ (39%) kaikista työläisistä ja *enemmän kuin kolme neljännessä* (75—77%) koneiden kokonaismäärästä!

Jokainen ajatteleva työmies huomaa oitis, että tämä kuva vahvistaa täydellisesti hänen jokapäiväiset kokemuksensa: suuri joukko surkeita, pääoman musertamia pikkuporvareita ja mitättömän vähälukuisten kapitalististen suuryritysten *mitä täydellisin herruus*.

Edelleen. Tilastot, joita „vasemmisto”-narodnikki niin häpeilemättömästi vääristelee, osoittavat kapitalismin kasvavan mitä nopeinta vauhtia ja pientuotannon joutuvan syrjäytetyksi. Verratkaamme toisiinsa Saksan tilastoja kolmelta eri vuodelta, vuodelta 1882, vuodelta 1895 ja vuodelta 1907 (viimeisimmät). Ollaksemme rasittamatta lukijaa numeroilla otamme vain tärkeimmät luvut: vertaamme yksinyrittäjäin laitoksia kapitalistisiin, joihin on laskettu sekä keskisuuret että suuret laitokset:

Vuodet:	Yksinyrittäjien lallokset		Keskisuuret ja suuret kapitalistiset yritykset	
	Niiden % laitosten kokonaisuudesta	Niiden % työläisten kokonaisuudesta	Niiden % laitosten kokonaisuudesta	Niiden % työläisten kokonaisuudesta
1882	62	26	4	41
1895	54	17	7	53
1907	42	10	9	63

25 vuotta sitten yksinyrittäjät muodostivat enemmistön ($\frac{3}{5}$) kaikista isännistä. Nyt heitä on vähemmistö ($\frac{2}{5}$). Ennen heillä oli $\frac{1}{4}$ kaikista työläisistä; nyt $\frac{1}{10}$.

Kapitalististen likeyritysten osuus sitä vastoin kasvaa nopeasti. 25 vuotta sitten niillä oli vähemmistö työläisistä ($\frac{2}{5}$), mutta nyt *enemmistö*, miltei $\frac{2}{3}$ työläisten kokonaisuudesta (63%). Ja edellä jo näimme, että *koneiden*, höyrykoneiden ja varsinkin sähkökoneiden, konsentroituminen (keskittyminen) vähälukuisen kapitalistiryhmän käsiin on tapahtunut *vieläkin suuremmassa mitassa* kuin työläisten keskittyminen.

Niinpä siis. Vapaiden ja nopeasti kehittyvien maiden teollisuustilastot vahvistavat mitä loistavimmin Marxin teorian oikeaksi. Kapitalismi hallitsee kaikkialla. Se tunkee kaikkialla pientuotantoa syrjään. Talonpoikain, pienkäsityöläisten ja kotiteollisuudenharjoittajain suuret joukot joutuvat kaikkialla taloudelliseen perikatoon. Suurpääoma sortaa ja polkee pikkuisäntää tuhansin keinoin, mikä kuvastuu tilastoissa vielä liian heikosti. Pikkuisännällä ei ole pelastusta. Hänellä ei ole muuta ulospääsyä kuin proletariaatin taisteluun yhtyminen.

„Työperusteen” ja „omaan työhön perustuvan talouden” teoria on ensimmäisestä sanasta aina viimeiseen saakka vanhojen porvarillisten ennakkoluulojen toistamista. Kaikkien maiden kokemukset hävittävät joka askeleella näitä ennakkoluuloja.

Kun vasemmistonarodnikit yrittävät todistaa työläisille, että kapitalisti tahi pikkukapitalisti, jolla on 5—10 palkkatyöläistä, on „työtätekevä” isäntä, niin he vain todistavat olevansa porvarillismielisiä.